

Eladó a Nemzeti Lovarda

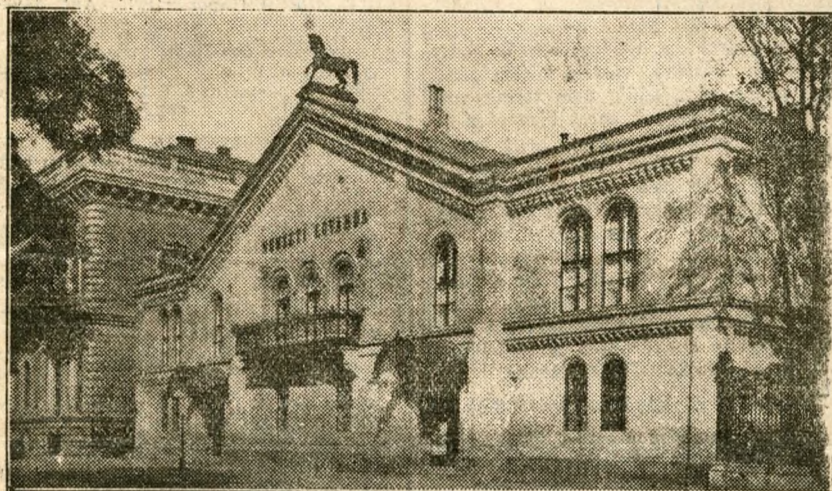
— vevő keresztek

Ara 450.000 pengő

(Saját tudósítónktól.) Az eladó budapesti ingatlanok sorába mostanában egy nevezetes épület is bekerült. Vevőt keresnek az Eszterházy-utcában levő Nemzeti Lovarda palotájára és a hozzátartozó 1400 négyszögöl kiterjedésű ingatlanra. Tábla ugyan nem hirdeti az épület homlokzatán, hogy: „ezen ház

sége azonban igen magas árat kért és ezért az állam visszalépett a vételtől.

Hetvenhét éves most a lovarda épülete, melyet 1856-ban épített Ybl Miklós. Ebben az esztendőben alapította gróf Károlyi György vezetésével az együletet százhusz arisztokrata „a piztolylövés, a lovaglás és egyéb férfias

A Nemzeti Lovarda

eladó”, de a beavatottak tudják, hogy a Nemzeti Lovarda Egyület vezetősége szívesen látna megfelelő vevőt, aki hajlandó lenne

négyszázötvenezer pengőért

megvásárolni az Eszterházy-utcai telepet. Arra is gondoltak, hogy a hatalmas telket parcellázzák és így értékesítik, de ebben a tekintetben még nem jutottak végső döntésre.

A Lovarda Egyület elhatározásának kettős oka van. Az egyik az a gazdasági válság, amely miatt a lovarda látogatottsága is megcsappant. Előkelő arisztokraták, hírneves lovasok ma már nem engedhetik meg maguknak, hogy saját lovat tarthassanak a lovardában, vagy órabért fizessenek a bérelt ló után, mások viszont különböző kaszárnyákba járnak s ott hódolnak a ló-sportnak.

Az eladási szándék másik oka az, hogy a város túlságosan a nyakára nőtt a lovardának.

Amikor a telepet építették, még alig volt nyoma a Józsefvárosnak, Ferencvárosnak. A lovaglósport hívei a lovardából közvetlenül a szabad mezőkre lovagolhattak ki. A lovaglás gyönyörét természetesen nem fokozza, hogy a város belső területének kiépülése miatt már körülményesebb a kilovaglás, mint régen volt. Ezért már több ízben is el akarták adni a lovardát, hogy az ellenérték segítségével a városon kívül építsenek új épületet, új pályát, Harmincegy évvel ezelőtt a Nemzeti Múzeum akarta megvásárolni, de a tárgyalások rövidesen megszakadtak. Majd 1909-ben újból megindultak. A lovarda vezető-

erények gyakorlására”. Emellett az volt a hátsó gondolat, hogy egy zártkörű társaságot akartak, amelynek körébe a Bach-korszak spionjai nem férkőzhetek be.

Különösen a Bach-korszak után lendült fel nagyon a lovarda. Mánások, főhercegek kedvelt helyévé lett és az egyület évkönyvei kimutatják, hogy 1880-ban és a következő években, amikor gróf Károlyi István volt az elnök, évenként

tizenötezer ember fordult meg a lovardában.

Ekkor azonban már mindenki előtt nyitva állottak a lovarda kapui. Bárki lovagolhatott ott, aki nem sajnált két forintot egy órai lovaglásért. Az egyület előkelő tagjai csupán azt az előnyt élvezték a nemtagokkal szemben, hogy ők csak egy forint és nyolcvan krajcárt fizettek két forint helyett. Ezekben az években még Ferenc József és Erzsébet királyné is gyakran megfordultak a lovardában, budapesti tartózkodásuk alkalmával.

Rövid megszakítással huszonöt éve elnöke a Nemzeti Lovarda Együletnek gróf Andrássy Géza, akinek irányítása mellett sok érdekes társadalmi esemény folyt le a lovardában. Ma a nehéz viszonyok ellenére is elég élénk élet folyik és a közönség a főváros minden rétegéből kerül ki. Hiszen ahhoz, hogy valaki a lovardában hódoljon a lovasportnak, nem kell tagnak lenni. Mindenki lovagolhat ott, aki „rendesen öltözködik és rendesen viselkedik”. Természetesen elengedhetetlen kellék az is, hogy rendelkezésére álljon az a négy pengő,

amit egy órára kell fizetni a lovag-

lásért. Ez azonban nem vonatkozik a törzsközönségre, amelynek rendszerint saját lova van a lovardában néhány száz pengő havi ellátási díj fejében.

Mostanában báró Eötvös Ilona és Roland, Walko Erzsébet, Walko Lajos volt külügyminiszter leánya, a francia követség néhány tagja, herceg Odescalchi Béla, Fáy Halász Ida, Éber Amália, Ghyczy Béláné, gróf Gyürky Aladárné, Örfy Imre országgyűlési képviselő, Mészáros Lóránt, Dungszy Zsófia, gróf Zichy Kázmér, a művészet világából pedig Mészáros Polette, Alpdár Gitta, Gál Franciska, Rátkai Mártonné, Eöry Erzsébet, Góth Sándor, Szomori Emil, Tószögi Magda és Osváth Ernőné a lovarda leggyakoribb látogatói.

A rendes napi lovaglásokon kívül minden évben több jelmezes lovas ünnepélyt és lovasmérkőzést rendeznek, amelyeken rendszerint megjelenik a kormányzó is.

Tehát eladási szándék van: vevő keresztek. Ha akad ilyen, akkor elhurcolódik a lovarda a város közepéből és talán csákány alá kerül Ybl Miklós egyik alkotása.